

عنوان مقاله:

بررسی پیکرنگاری نقاشی دیواری دوره هخامنشی در مقبره تاتارلی

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 26، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهتاب مبینی - دانشگاه پیام نور

زهره فولادی - هنر و معماری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

جاده شاهی هخامنشی از شوش آغاز و به سارد در آسیای صغیر ختم می‌شد. کلایناهی یکی از شهرهای فریگیه در آسیای صغیر بود. از مهمترین یافته‌ها در کلایناهی؛ مقبره ای واقع در تاتارلی است. این آرامگاه دارای نقاشی‌هایی روی تیرهای چوبی است که بزرگترین نقاشی روی چوب باستان می باشد و تاریخ آن اواسط قرن ۵ ق. م. است. هدف مقاله شناخت ویژگی پیکرنگاری نقاشیهای تاتارلی و ارتباط سنتهای پیکرنگاری آناتولی و ایرانی است که از طریق روابط فرهنگی و هنری بین آناتولی و ایران هخامنشی صورت گرفت. پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی و با گردآوری اسنادی به بررسی نقاشیهای مقبره و تاثیر سبک هنر هخامنشی در آن می پردازد. نتایج مشخص می کند پیکره های دیوارنگاره های مقبره از پس زمینه های فرهنگی و هنری حاکمان پارسی تزئین شده که نشان دهنده تعامل فرهنگی و هنری متقابل بین فریگیه و حکام ایرانی است. آنها در ترسیم نقوش دیواری آرامگاه، تصاویری از هنر هخامنشی و یونانی را بر اساس نیازشان در کنار هم تلفیق کرده اند. نقطه عطف صحنه نبرد نقاشی دیواری مقبره، جدال بین دو فرد پیاده است؛ همانطور که در نقوش برجسته و مهرهای هخامنشی دیده می‌شود. بدین ترتیب آنها خود را با شکوه قدرت حاکم پارسی همراه می‌کردند.

کلمات کلیدی:

هنر هخامنشی، پیکر نگاری، نقاشی دیواری، مقبره تاتارلی، هنر آناتولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775280>

